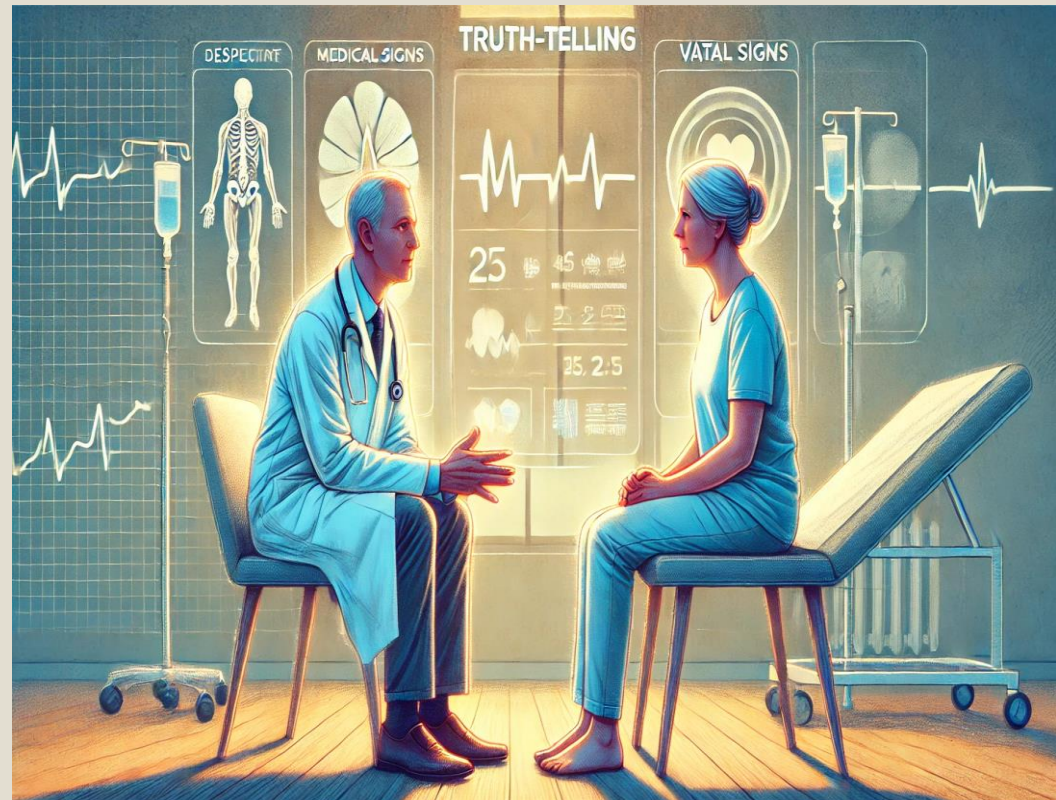

حقیقت گوئی

- ورودی ۹۹ بهمن
- اعضای گروه:
- مبیناشمس الدینی
- محمدیاسین رحیمی پور
- ستایش سردشتی
- علی شهسواری
- محسن موسوی

◦ کیس اول

آقای اچ ۲۶ ساله، اخیراً به فهرست مراجعان يك پزشك عمومي پیوسته است. آنچه در سابقه پزشکی بیمار جلب توجه میکند، این است که چندین سال قبل دچار اپیزودی از ضعف یکطرفه ی بازو و تاري دید بدون سردرد شده است که ظرف ۱۲ ساعت بهبود یافته است. او به نورولوژیست ارجاع داده شده و نورولوژیست بعد از انجام آزمونهای بسیار، به او گفته است که احتمالاً حادثه ي فوق يك عفونت ویروسي گذرا بوده و از او خواسته است که در صورت عود علايم مجدداً مراجعه کند. آقای اچ دیگر به آن موضوع فکر نکرده و اپیزود مشابهي هم تجربه نکرده است. پرونده ی پزشکی او در بردارنده ی نامه‌اي از نورولوژیست خطاب به پزشك خانواده ي قبلي آقای اچ است که در آن بیان شده است که تقریباً با اطمینان میتوان گفت که آقای اچ دچار مولتیپل اسکلروز است. نورولوژیست توضیح داده است که او این تشخیص را در مراحل اولیه برای آقای اچ افشا نکرده است زیرا ممکن بود نگرانی بیش از حدی را در او ایجاد کند.

◦ کیس دوم

خانم آی ۵۶ ساله و کارگر آشپزخانه است که با زردی و کمخونی بستری شده است. بررسیها کلانژیوکارسینوم پیشرفته را در او نشان داده اند. خانواده اش اصرار دارند که تشخیص به او گفته نشود و توضیح میدهند که در فرهنگ آنها، خانواده ها به جای بستگان بیمارشان تصمیم گیری میکنند. آنها استدلال میکنند که گفتن تشخیص سرطان به خانم آی ممکن است باعث شود که او امیدش را از دست بدهد؛ بنابراین، پرسنل پزشکی را از افشای موضوع به بیمار منع میکنند و میگویند: این را به ما واگذار کنید که آنچه را که نیاز دارد به او بگوییم.. یکی از پرسنل بیمارستان که به زبان آنها صحبت میکند، بهطور اتفاقی میشنود که به خانم آی میگویند که همه چیز روبه راه خواهد شد و او به زودی به خانه باز خواهد گشت.

◦ حقیقت‌گویی چیست؟

حقیقت‌گویی در مراقبت‌های سلامت به معنای رفتار صادقانه و شفاف با بیماران است. این اصل، بر این باور استوار است که راست‌گویی به‌طور کلی بهتر از پنهان‌کاری است و شامل ارائه اطلاعات دقیق برای کسب رضایت آگاهانه بیمار می‌شود.

◦ اهمیت حقیقت‌گویی

◦ راست‌گویی به بیماران، امکان تصمیم‌گیری آگاهانه درباره سلامتی‌شان را فراهم می‌کند. با پیشرفت علم پزشکی، اطلاعات دقیق به بیماران کمک می‌کند تصمیماتی بگیرند که بر زندگی‌شان تأثیر عمیقی دارد. هرچند برخی فرهنگ‌ها و خانواده‌ها معتقدند که گفتن حقیقت ممکن است بیماران را مضطرب کند، اما بسیاری از بیماران باور دارند که حق دارند از وضعیت خود مطلع باشند. در گذشته، پنهان‌کاری به‌عنوان روشی برای محافظت از بیماران در برابر شوک‌های ناگهانی توصیه می‌شد. اما امروز به‌طور گسترده‌ای پذیرفته شده است که بیماران حتی در شرایط دشوار، حق دارند حقیقت را بدانند و ترجیح آن‌ها باید مورد احترام قرار گیرد.

◦ نگرش‌های مختلف:

- برخی پزشکان بر این باورند که پنهان‌کاری می‌تواند برای بیماران مفید باشد، به‌ویژه در زمان‌های بحرانی.
- با این حال، بیماران معمولاً تمایل به دانستن وضعیت خود دارند و این حق آنهاست.

جنبه قانونی

حقیقت‌گویی همچنین با قوانین متعددی در کشورهای مختلف ارتباط دارد که پزشکان را ملزم به ارائه اطلاعات مورد نیاز بیماران می‌کند. در برخی موارد، پنهان‌کاری از سوی پزشک به عنوان نقض تعهدات او تلقی می‌شود، به‌ویژه زمانی که بیماران پرسشی درباره وضعیت‌شان دارند.

موارد استثنا

با این حال، در برخی شرایط خاص ممکن است گفتن همه حقایق به بیمار آسیب‌رسان باشد. پزشکان باید از این نکته آگاه باشند که هر بیمار توانایی‌های متفاوتی در مقابله با حقیقت دارد و ممکن است تصمیم بگیرد از برخی حقایق مطلع نشود.

◦ سیاست‌گذاری و توصیه‌ها

سازمان‌های پزشکی معتبر توصیه می‌کنند که ارائه اطلاعات باید با دقت و همدلی انجام شود تا بیمار کمترین تنش روانی را تجربه کند. همچنین باید به نیازها و تمایلات بیمار توجه کرد و از روش‌هایی استفاده کرد که احترام به بیمار و اعتماد او را حفظ کند.

◦ تغییر رویکرد پزشکان

تحقیقات نشان می‌دهد که طی دهه‌های اخیر، نگرش پزشکان به حقیقت‌گویی تغییر کرده و امروزه اکثر پزشکان ترجیح می‌دهند اطلاعات دقیق‌تری به بیماران خود ارائه دهند. البته فرهنگ‌ها و ارزش‌های اجتماعی بر رویکرد پزشکان در این زمینه تأثیرگذارند.

◦ تمایل بیماران

اکثر بیماران تمایل دارند که از وضعیت بیماری خود مطلع شوند. مطالعات نشان داده که بیماران از شنیدن تشخیص‌های پزشکی استقبال می‌کنند، حتی اگر این تشخیص‌ها شامل بیماری‌های جدی و خطرناک باشد.

◦ پیامدهای مثبت حقیقت‌گویی

برقراری ارتباط صحیح و صادقانه با بیماران نه تنها باعث رضایت بیشتر بیماران می‌شود، بلکه کیفیت مراقبت‌های پزشکی را نیز بهبود می‌بخشد. بیمارانی که به‌درستی مطلع می‌شوند، بهتر به درمان‌ها پایبند هستند و احساس اعتماد بیشتری به پزشکان خود دارند. حتی کودکان نیز می‌توانند با اخبار ناخوشایند کنار بیایند، درحالی‌که پنهان‌کاری می‌تواند عواقب روانی منفی به همراه داشته باشد.

◦ پیامدهای منفی احتمالی

هرچند راست‌گویی اهمیت بالایی دارد، اما اگر به درستی انجام نشود، می‌تواند باعث اضطراب و نگرانی در بیماران شود. بنابراین، نحوه ارائه اطلاعات به بیمار اهمیت زیادی دارد و باید با توجه به نیازهای بیمار صورت گیرد. پزشکان باید به ترجیحات بیماران درباره دانستن حقیقت احترام بگذارند و در عین حال، راست‌گویی را حفظ کنند. برقراری ارتباط مداوم و محترمانه می‌تواند بر موانع فرهنگی در برابر حقیقت‌گویی غلبه کند. حقیقت‌گویی در عمل می‌تواند دشوار باشد، زیرا همیشه نمی‌توان پیش‌بینی کرد که چه اطلاعاتی ممکن است بیمار را آشفته کند. همچنین، پزشکان باید بین راست‌گویی و حفظ آرامش روانی بیمار تعادل برقرار کنند.

بررسی کیس اول

○ اگر نورولوژیست جداً مولتیپل اسکروز را تشخیص محتمل یا مورد بررسی میدانست، پنهان نگاه داشتن این اطلاعات از آقای اچ توجیه پذیر نبوده است. نگرانی کلی از ایجاد اضطراب برای معاف داشتن پزشك از مسئولیتش در گفتن حقیقت به بیمار - که در اینجا احتمال یا حدس وجود بیماری خطر است - کافی نمیباشد. پزشك نباید آنقدر افشای اطلاعات به بیمار را به تأخیر بیندازد تا به قطعیت دست پیدا کند. بیماران را میتوان برای هوشیاری نسبت به علامت های پیشرفت بیماری توانمند کرد یا تشویق کرد که کارهایی را در جهت پیشگیری از پیشرفت بیماری انجام دهند. اگر آقای «اچ» درباره ی بیماریاش آگاه نشده باشد و آنگاه تصمیمی بگیرد که در صورت داشتن اطلاعات بهتر در این مورد، آن تصمیم را نمیگرفت، پزشك در این رابطه مسئولیت اخلاقی و شاید حتی مسئولیت قانونی خواهد داشت

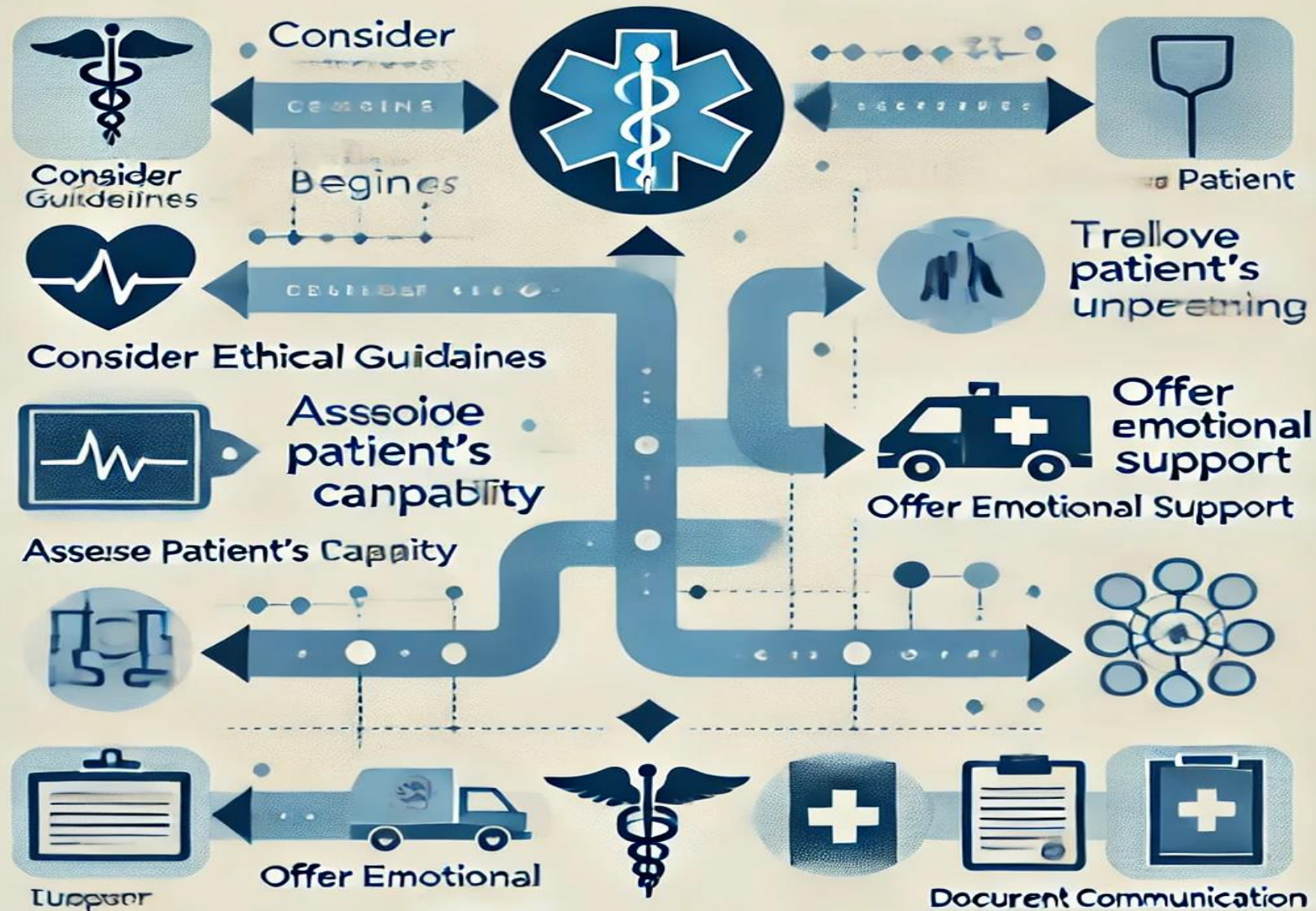
بررسی کیس دوم

○ پزشکان باید به کمک مترجمی که از بستگان خانم آبی نباشد، با خود خانم آبی صحبت کنند تا نظر او را در مورد افشای حقیقت بررسی کنند. آیا او میخواهد که تمامی جزییات را درباره ی بیماریاش بداند یا ترجیح میدهد که پزشکان اول با خانواده اش حرف بزنند؟ باید به خواسته های اصل بیمار احترام گذاشته شود. اگر خواسته های بیمار با نظر خانواده اش متفاوت باشد، این تفاوتها باید مورد شناسایی قرار گیرند و به خانواده جهت کنار آمدن با این تفاوتها کمک تخصصی ارائه شود

◦ نتیجه‌گیری

◦ حقیقت‌گویی در پزشکی یک هنر است که نیازمند مهارت‌های ارتباطی و نگرش مثبت پزشکان نسبت به نیازهای بیماران است. پزشکان باید با تعادل بین راست‌گویی و احترام به خواسته‌های بیماران، به بهبود رابطه خود با آنها کمک کنند

Truth-Telling in Healthcare

رازداری

کیس اول:

آقای «جي» ۳۵ ساله است. پیش از این، حداقل دوبار رابطه ي جنسي و بدون محافظت با زنان روسپی داشته است. اگرچه علامتي ندارد، نگران است که نکند دچار بيماري مقاربتی شده باشد و از همین رو به نزد پزشکش آمده است. بعد از انجام معاینه ي جسماني دقیق و ارائه ي مشاوره ي مناسب، پزشك تعدادي آزمایش را درخواست میکند. نتیجه ي آزمایش خون، مثبت بودن آقای «جي» از نظر عفونت با HIV است. پزشك پیشنهاد میکند که ملاقاتي با آقای «جي» و همسرش داشته باشد تا در ارائه ي این اطلاعات به همسر آقای «جي» به او کمک کند، اما آقای «جي» اظهار میدارد که نمیخواهد همسرش چیزی درباره ي این وضعیت بداند.

کیس دوم:

خانم کی ۲۹ ساله و مبتلا به صرع است. زمانی که برای اولین بار تشخیص صرع برای او گذاشته شد، گواهینامه ی رانندگی اش را باطل کردند. خانم کی علیرغم دریافت درمان، همچنان هر سه تا چهار ماه دچار تشنج میشود. خانم کی در ملاقاتی به پزشك خود میگوید که هنوز هم گاهی فواصل کوتاهی را برای انجام خریدهای روزانه رانندگی میکند، وقتی که پزشك از این کارش ایراد میگیرد، جواب میدهد که تشنج های او خیلی دیر به دیر رخ میدهند. در نهایت، پزشك به خانم کی میگوید که وظیفه دارد که این موضوع را به مراجع ذیربط اطلاع دهد. خانم کی «میپرسد که مراجع ذیربط به جز ابطال گواهینامه اش که همین حالا هم کرده اند چه کاری میتوانند در این مورد بکنند؟ آیا ماشین پلیسی را پشت در منزل او میگذارند تا مطمئن شوند که او رانندگی نمیکند؟»

تعریف رازداری

هرگاه فردی اطلاعاتی را به دیگری ارائه دهد، فرد دریافت‌کننده موظف است این اطلاعات را محرمانه نگه دارد، مگر اینکه به دلایل قانونی یا اخلاقی افشای آن لازم باشد. تعهد به رازداری، به‌ویژه در روابط درمانی، پایه‌ای برای ایجاد اعتماد است و در صورت نقض آن، ممکن است مجازات‌های انضباطی اعمال شود. با پیشرفت‌های تکنولوژی و شکل‌گیری تیم‌های پزشکی چندتخصصی، چالش‌های جدیدی در حفظ رازداری به وجود آمده است؛ از جمله چگونگی به اشتراک‌گذاری اطلاعات بیماران و استفاده از آنها در پژوهش‌ها. نقض غیرعمدی رازداری نیز ممکن است رخ دهد و کارکنان سلامت باید برای پیشگیری از آن تلاش کنند.

انواع رازداری

تصریح شده : فرد ارائه دهنده بیان کرده که این اطلاعات نباید با کسی در میان گذاشته شود.

ضمنی : به واسطه ماهیت رابطه بین دو فرد ایجاد شده .

✓ راز کارکنان نظام سلامت هم این انتظار به صورت فردی و عمومی می رود و افرادی که رازداری را نقض می کنند ممکن است با اقدامات انضباطی رو به رو شوند .

✓ رازداری امری مطلق نیست و گاهی ممکن است نقض آن از نظر قانونی و اخلاقی مجاز باشد .

مبانی اخلاقی

- 1) موجب تشویق بیمار به صادق بودن و گشوده بودن با پزشک میشود مثل : مصرف الکل یا مخدر
- 2) وظیفه پزشک در احترام به اتونومی بیمار
- 3) اهمیت رازداری در رابطه پزشک _ بیمار و انتظارات آنها

استدلال برای نقض رازداری تحت شرایطی مثل :

- 1) مواقعی که خطر وارد شدن آسیب جدی به بیمار یا دیگران وجود دارد .
 - 2) مقاصد پژوهشی یا سلامت عمومی که سود آن برای منافع عمومی نسبت به زیان از دست رفتن کنترل افراد بر داده هایشان غلبه کند.
- جان استوارت میل :** آزادی فردی در صورتی که اعمال آن دیگران را در معرض آسیب قرار دهد را می توان به نحو مشروعی محدود کرد.

مبانی قانونی

قوانین :

➤ در بریتانیا {منافع عمومی در رعایت رازداری است}

➤ 37 ایالت از امریکا {ملزم به رعایت رازداری}

➤ 42 ایالت از امریکا {مگر در چند استثنا اطلاعات قابل افشاء در فرآیند دادرسی نمی دانند}

✓ و در برخی از کشور های دیگر نیز پزشکان را ملزم به رعایت رازداری نسبت به بیماران می دانند.

قوانین برای محافظت از اطلاعات مکتوب :

❖ قوانین محافظت از داده های بریتانیا

❖ قانون فدرال حریم خصوصی در استرالیا

❖ قانون دولتی در آمریکا

✓ این قوانین معمولاً در مورد بیماری های خاص ، شک به بد رفتاری با کودکان و برخی از بررسی های جنایی می باشد.

✓ علاوه بر این قوانین، قانون مشترک نقض رازداری تحت برخی شرایط قانونی می دانند ،
مثل زمانی که خطر آسیب جدی به سایرین وجود دارد.

سیاست گذاری

سوگند بقراط : از پزشکان میخواهد که در ارتباط با بیماران رازداری را رعایت کنند :

> آنچه در حین طبابت درباره ی زندگی مردم میبینم یا میشنوم که نباید بازگو شود را نزد خود نگاه خواهم داشت زیرا سخن گفتن از چنین چیزهایی کار بی شرمانه ای است.<

✓ سوگند نامه بقراط و کد هایی که از آن پدید آمدند مثل کد بین المللی اخلاق ، استثنائی را برای تعهد رازداری بیان نمیکند .

• اما کد های حرفه ای اخلاق مشخص می کنند که :

در صورتی که توسط قانون الزام شده باشند یا

در صورت خطر آسیب به دیگران می توان آن را نقض کرد .

✓ همچنین تاکید میکند جهت اخذ رضایت بیمار تلاش شود و در صورتی که بیمار رضایت ندهد و خطر آسیب هم وجود داشته باشد به بیمار اطلاع داده شود که افشاء انجام خواهد شد .

✓ همچنین پیشرفت ها در علم و تشخیص ژنتیک منجر به سوال هایی در مورد ماهیت تعهد پزشکان به مطلع کردن اعضای خانواده از خطر بیماری های ارثی شده و پزشکان در این حیطه در ایالات متحده مورد شکایت قرار گرفتند که در این موارد مطلع ساختن اعضا خانواده مگر در شرایط خطر آسیب جدی از شفافیت کمتری برخوردار است.

درمیان گذاشتن اطلاعات با تیم پزشکی و غیره:

□ در صورتی که آن اطلاعات برای درمان کارآمد بیمار ضروری باشد قابل قبول به نظر می آید.

□ اگر لازم است با سازمان های خارج از ارائه دهندگان مراقبت درمیان گذاشته شود ، اخذ رضایت لازم است.

مطالعات تجربی

• در بعضی از مطالعات بسیاری از بیماران از تعهدات اخلاقی یا قانونی رازداری نا آگاه اند یا به درستی درک نکرده اند و تعداد قابل توجهی از بیماران به پزشکان از حیث حفاظت از اطلاعات محرمانه اعتقاد ندارند به طوری که مراقبت های پزشکی خود را به تاخیر یا از ان چشم پوشی میکنند .

نتایج نمونه هایی از مطالعات:

✓ بیماران موافق دسترسی کامل پزشک عمومی آنکال به پرونده های پزشکی نیستند.

✓ بیماران از دسترسی پرسنل بیمارستان به پرونده هایشان نسبت به پرسنل کلینیک پزشک عمومی خودشان کمتر نگران بودند

✓ افراد جوان نسبت به افراد مسن دغدغه های بیشتری نسبت به رازداری دارند .

رویکرد پزشکان

- I. احترام به بیمار که آن هارا محرم میدانند
- II. اطلاعات تنها در صورتی به شخص ثالث ارائه میشود که خود بیمار رضایت داده است.
- III. اگر بیمار کفایت نداشته باشد : رضایت قضایی یا رضایت نماینده بیمار لازم است.
- IV. پزشکان باید از الزامات قانونی افشاء اطلاعات در کشور خود آگاه باشند و احتمال افشاء را با بیمار در میان بگذارند .

هنگام افشای اطلاعات :

- I. توجه شود که به چه فردی و به چه میزانی ارائه گردد
- II. محدود به مقداری باشد که برای جلوگیری از آسیب ضروری باشد

مثال های اول جلسه

کیس 1: پزشک آقای "جی" باید همسر او را از وضعیت سلامتی‌اش در صورت لزوم آگاه کند، حتی اگر آقای "جی" رضایت ندهد. پزشک باید توضیح دهد که در چه شرایطی ممکن است رازدارای بیمار نقض شود و تلاش کند تا حد ممکن رابطه درمانی را حفظ کند، زیرا آقای "جی" به حمایت و درمان مستمر نیاز دارد. گفت‌وگو با آقای "جی" درباره نگرانی‌هایش در خصوص افشای اطلاعات و حمایت از او می‌تواند به تغییر نظر او کمک کند. در مواردی که گزارش دادن به یک مرجع قانونی الزامی است (مثلاً در مورد HIV)، این ممکن است به آقای "جی" در تصمیم‌گیری برای به اشتراک گذاشتن اطلاعات کمک کند. اگر خطری جدی برای همسر او وجود داشته باشد، پزشک می‌تواند به نقض رازداری متوسل شود. پزشک همچنین باید از قوانین و استانداردهای حرفه‌ای محل کار خود در رابطه با اطلاع‌رسانی به همسر بیمار آگاه باشد. اگر پزشک نمی‌تواند بدون رضایت آقای "جی" اطلاعات را به همسرش اطلاع دهد، مشاوره گرفتن از یک مشاور حقوقی یا سازمان حرفه‌ای می‌تواند تصمیم‌گیری را کمک کند.

کیس دوم:

در مورد خانم "کی"، پزشک باید خطرات رانندگی او را با توجه به احتمال وقوع تشنج در نظر بگیرد، خطر تشنج خانم K پایین است زیرا مسیر های کوتاهی 2-3 بار در هفته طی میکند اما آسیب در صورت وقوع حادثه بسیار جدی خواهد بود و ممکن است شامل مرگ چندین نفر شود. پزشک باید با خانم "کی" در مورد خطرات ادامه رانندگی مشورت کند و اگر او به رانندگی ادامه دهد، ممکن است پزشک تصمیم بگیرد که آیا این خطر به اندازه‌ای شدید است که توجیه‌گر نقض رازداری باشد. راهنمایی‌های حرفه‌ای و قانونی ممکن است در این مورد بسته به کشور یا منطقه متفاوت باشد. در بریتانیا، اگر بیمار نتواند از رانندگی دست بکشد و شواهدی نشان دهد که برخلاف توصیه‌های پزشکی رانندگی می‌کند، پزشک باید اطلاعات پزشکی محرمانه او را به مرجع صدور گواهینامه اطلاع دهد.

◦ اعضای گروه:

- محمدیاسین رحیمی پور (ارائه اسلایدهای 1 تا 10)
سید محسن موسوی (ارائه اسلایدهای 11 تا 17)
ستایش سردشتی (ارائه اسلایدهای 18 تا 27)
مبینا شمس الدینی (تهیه پاورپوینت فصل 6)
علی شهسواری (تهیه پاورپوینت فصل 7)

حقیقت گویی و رازداری
منبع: کتاب پزشکی و
ملاحظات اخلاقی جلد
1 قسمت دوم فصول 6 و 7

A close-up photograph of a person's hand holding a white rectangular card. The hand is positioned on the left side of the frame, with fingers gently gripping the top and bottom edges of the card. The card is held steady, displaying a message. The background is a soft-focus blue and white striped fabric, likely a shirt. The text on the card is centered and framed by two horizontal black lines.

Thank you for your
attention!
